

царство. Слѣдъ това Търновска-та патриаршія, като нѣ-
маше вѣче кой да ѝ брани и да се застъпва за нея,
стана лесна плячка на Константинополека-та църква.
Отъ 1394 год. ные намираме Константинополскіи па-
триархъ да се распорежда съ Търновска-та църква, като
съ своя епархія. Тѣй въ тази година той пише на Ма-
вровлахійскіи Митрополитъ да мине въ Търново и да
вземе въ управленіе-то си Търновска-та църква. „Наше-
шо смиреніе,“ говори се въ това писмо, *οισσῆγια и*
ποζωλῆα на швое Преосвященство, когашо съ божія-ша
помощъ додешъ въ Търново (εἰς τὴν ἀγνωστότην ἐκκλησίαν
Τριπόρου) *да имашъ праедина да извършашъ шамъ без-*
преияшшвенно всичко, щошо се ошнося до священно-
дѣйствие-шо за шова шы шрѣбва да вземешъ
подъ свое-шо управленіе свяшдиша-ша шази църква“ ¹¹⁾
и проч Въ слѣдующа-та година (1395) ные вѣче
намираме този митрополитъ да управлява Търновска-та
църква отъ име-то на Константинополскіи патриархъ ¹²⁾.
Въ 1402 год. въ Търново се е намиралъ вѣче особенъ
Митрополитъ, поставенъ отъ Константинополскіи па-
триархъ и напълно подчиненъ нему ¹³⁾. Всички-тѣ тѣзи
факти показватъ, че отъ 1394 год. Търновска-та па-
триаршія не е вѣче съществувала. Русски-тѣ лѣтописи
свидѣтелствуватъ, че тя е была растурена въ 1393 год.,
когато е былъ превзетъ градъ Търновъ отъ султанъ-тъ
Баязетъ. По свидѣтелство-то на тѣзи лѣтописи Тър-
новскіи патриархъ е былъ плѣненъ тогава заедно съ
много отъ митрополити-тѣ и епископи-тѣ си, а патриар-

¹¹⁾ Προτροπή δοθεῖσα τῷ Μαυροβλαχίας ἀπερχομένῳ εἰς τὸ Τρί-
πορον въ acta patr. Const. t. 11, 223 —

¹²⁾ Annotationes synodicae, ibidem. 241. —

¹³⁾ Това го знаемъ отъ едно писмо писано отъ Константино-
полскіи синодъ до този Митрополитъ, Μητροπολίτης Τριπόρου. Виж.
Acta P. C. II, 570. — Виж. у Лингенталъ Beiträge zur Gesch. der
B. K. 33.